

منظومه صوفیه

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

Handwritten text in Persian script, likely a list or index, with some red markings at the top. The text is arranged in columns and includes various entries, some with numbers and dates.

استیسه عمده صلح طاباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی
۱۳۵۳

- ۱
- ۲
- ۳
- ۴
- ۵
- ۶
- ۷
- ۸
- ۹
- ۱۰
- ۱۱
- ۱۲
- ۱۳
- ۱۴
- ۱۵
- ۱۶
- ۱۷
- ۱۸
- ۱۹
- ۲۰
- ۲۱
- ۲۲

کتابخانه مجلس شورای ملی
خطی اهدائی
اسلامی
۶۶۹

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۶۶۹

خطی اهدائی
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب (صورت) استغفر
جلد (۹۱۹) از کتب (طه)
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

خطی اهدائی
مجلس شورای
کتابخانه
۶۳۹

خطی اهدائی
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب (صورت) استغفر
جلد (۹۱۹) از کتب (طه)
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

موزان
شماره ثبت کتاب
۴۴۴۴
۶۳۹

خطی اهدائی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۶۳۹

خطی اهدائی
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب (صورت) استغفر
جلد (۹۱۹) از کتب (طه)
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

خطی اهدائی
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب (صورت) استغفر
جلد (۹۱۹) از کتب (طه)
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

و بر اسبیم نایب عبدالمطلب کشف تا آنکه رایش بران قرار گرفت
 که داعی بر روی خطب کشته نامردم اورا بشناسند و در جهات اولاد او
 با اولاد ما ششم پیش از آنکه کشته و عاقبت را در داغ بر روی خطب
 کشته و بنامه عمر در طایر کشته دوزخ آنکه آرام سلام الله
 چاک که در حدیث صحیح روایت کرده اند آن حضرت صدق علیه السلام
 یکی از اولاد عمر که عقیق از سر با دشمنی یکدیگر دشمنی او را باز داده
 با دشمنان خانه کعبه و عثمان اورا کشته ویران کرده و رساند به
 پیش بسته برودن کشته نه مریدان عمر و برودن اید بر
 حقیقت همه اجماع آورده اند که حضرت صدق علیه السلام از ما
 صد اما بنده کرده که آدم مار کشته که هر کس از کوزه کشته
 همراه پاسبان میمونه رفته را در کوزه کشته میمونه که مردم را در کوزه
 برودن آنکه در کوزه کشته و مفرق کوهینه بقی آدم برودن
 عرض کرده که یابن رسول الله به چه خبر خبر کرد مردم را که کشته
 در

که خبر بر آن قوم کفتم که دست ازین نفر بردارید و الا طایر که دوزخ است
 بخط خطب و زبکان عرب که در بنامه عمر در حدیث در بیان حدیث
 طایر ستم و شمار را روا کنیم ایشان را کشته اند و شمار عرب و عجم
 اکثر از بنامه عمر که دیده برشته نغمه در آورده اند و هم عبده
 و کان مضمون ادا صحیح نه الهیانه شدت الهیانه طریقت
 لایطیب نه که در بر روی با جوح امرا از آب خشک
 خاکین سر بر روی آبش تر بسته اند خود در کار کلاب کله طایر
 آن است به با زردی چشم برشته آنرا با عقارب در اذنان
 غلافج بعستم او بنال کلم عم یکن انهم نه و کف
 عن راحه بن خال من اللطائف اذ انخر شخص خانی فاصه بر
 فطریق عله ان نقرن الیه اتر فیها انما تم روجا و الا فر نفا تم نقر
 ید الیمین فی عدد النوح و ما فی الیسر فی عدد الف و تم جمع الی اصلین و نصف
 فان کان عدد کفر الیه الیمین و الا نقر الیسر فاحفظ

دینی کتب و عقلی آنکه از علم
 لاجاج و علم و عقلی آنکه از علم
 خبر فم فیل هفت که از لاجاج و علم
 مع زرعش و علم و لایقه و آبی هر یک از لاجاج و علم
 لا عرف علم و لایقه ان الجا به الی انه اول
 اهل آله و علم و لایقه ان الجا به الی انه اول
 العرب فی العلم من الجا به الی انه اول
 و الان ب و لایقه ان الجا به الی انه اول
 بوم الحینه با حدیث الی انه اول

بیران
 من الی انه اول
 بوم الحینه با حدیث الی انه اول
 بوم الحینه با حدیث الی انه اول

عقلی آنکه از علم
 حرف اوله ریس از خبر و لایقه ان الجا به الی انه اول
 نقص عن الی انه اول
 و طریقه سبعل بالیقه ان الجا به الی انه اول
 و العارف کلمه اوله و لایقه ان الجا به الی انه اول

سئل عن الی انه اول
 الی انه اول
 الی انه اول
 الی انه اول

العلم ان الذئب مع صفة الوجود
 ومجونه بالذات ثمة رصداً في
 وموترة الرجحان والموجبات
 ان الذين في كودرة الوجود
 عن امير الذئب عبارة عن الميهات
 اربنا بلما الوجود الحسنى
 الى العونية ويسوانه العونية
 والموجبه وذا الذئب
 وعن افاقة اربان على الطاله
 عقد كدر وعقد على كره
 انفس الازمنة والموجبه
 نقداً

تارة في
 كذا في
 كذا في

العلم ان الذئب مع صفة الوجود
 ومجونه بالذات ثمة رصداً في
 وموترة الرجحان والموجبات
 ان الذين في كودرة الوجود
 عن امير الذئب عبارة عن الميهات
 اربنا بلما الوجود الحسنى
 الى العونية ويسوانه العونية
 والموجبه وذا الذئب
 وعن افاقة اربان على الطاله
 عقد كدر وعقد على كره
 انفس الازمنة والموجبه
 نقداً

در علاج
 دانه ناله
 ادول
 در افغانه

لم اصحابك من اولادك
فلا تاراهم الا في
الارض على ما
يكون في
الارض على ما
يكون في

اولادك وان كنت مع من اولادك
سعدت فاشهد به
وصله اقطع
منه ما في الاغفار ومع
شعبه اذا العوذ زيد لغون
نعم ان يضرب اجمع ان لا
تفان ان يثب ثقبه اترك
لعنون الابكر وعمره عال
مساوية فاشهد ان
فاصله زياره لعنات
فاضغفار حكمه
بأيد كرهت
وقوله

مع انك فانت طول عرسك
بها ان اولادك
كسر عرسك
بها ان اولادك
بها ان اولادك

اعلم ان استراة
الاهل الطلوع
الوقت المدلين
فبنا ان اولادك

اصح ان نور
بين ارضهم
فبنا ان اولادك
اصح ان نور
بين ارضهم
فبنا ان اولادك

اعلم ان موجبات الفقدان كقضية
 عن مبداء الفاضل فان كان كقولك
 في قوله سبحانه الذل انما هو في قوله
 والاولى ان يكون لا يكون في قوله
 ومرفوع لان يكون لا يكون في قوله
 لولا وان ادل السمع بالجوهرات
 مقفلة مع قولها الوجه ثبوت الوجود
 وثبوت اولئك كالتصور والى الوجود

والملك في الملكة في وجه
 مقفلة في الملكة في وجه
 للملكة في وجه في وجه
 في وجه في وجه في وجه

١٦
 عطفه بقرينة

اعلم ان الاجزاء على عطفها
 في عطفها للفظان فان كان كقولك
 في قوله سبحانه بالاجزاء المحلولة
 في قوله سبحانه بالاجزاء المحلولة
 في قوله سبحانه بالاجزاء المحلولة

فان عطفها فان عطفها
 في قوله سبحانه بالاجزاء المحلولة
 في قوله سبحانه بالاجزاء المحلولة
 في قوله سبحانه بالاجزاء المحلولة

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحانه من محمد بن يعقوب	تقوى و جودها بالكرم
الوجه شكره على لواله	مصطفى على النبي و آله
و بعد من محمد بن يعقوب	الوجه الفقه فقهية
نظره في ضبط الخط	والله ارجو عافية لطالب
سببها لفهمه	يوجب ضبطه فزيد المعرفة
في الفقه بالقدرة	فتح الله بها لطفا
انفسه علم بفرع و غيره	عن قطع او ظن في حد من
	بالقطع

بالقطع حجة و الحجة	سعادة الاخرى ما نية
موضوعه ليجوشه فندا	مصطفى من رابض حتم
فمن اذنا لا يحجزها	نية اخص له جبر عسا
فمن عيادة تسرحه	و حجة و غيره ما شذ
فيها الطهارة ما شذ	وقيل فيها ما كان الا حاش
فيها الصلوات و غيرها	ثم رواد السبب ان المل
و الصوم و الا	و الحج و العمرة و الطواف
و سبب احوال و الزيادة	لا يثبت الا حرم و الطهارة
و الذين يؤمنون	بما اسلم رده على محرم

وكله الجاهل والمراد العلة

قوة ذكر كجور دعا

كذلك بالعدد ورد الموضة

تأدية الحقوق والوصايا

لعمد ودمهم والفرع

كذلك العوض المكثر

والعوض المثلث المبرور

والعوض المبرور كما قرأوا

والوصف وان كل سنة

وصلة الموضع بالحق العلة

بالعدد المبرور والعدد الوفا

والعوض المثلث والعدد المبرور

والعوض المثلث المبرور

والعوض المثلث المبرور

كذلك العوض المثلث

والعوض المثلث المبرور

والعوض المثلث المبرور

والوصف وان كل سنة

والوصف وان كل سنة

منه قدر وقت لا يظن به عرض

ثم يظن الفرج الما مبرور

والمطلق الما مبرور

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

منه قدر وقت لا يظن به عرض

ثم يظن الفرج الما مبرور

والمطلق الما مبرور

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

بالحق والحق

والعوض المثلث المبرور

والعوض المثلث المبرور

والعوض المثلث المبرور

والعوض المثلث المبرور

والعوض المثلث المبرور

و البرزاقية والرج اذا

بالعسما و حرت و كذا

سیر من ان اس و انهم و ما

بیا اب لعقل كسرا و عفا

و اشك فيه من قبل كذا

و یقین و جبر الا صحت

و انزل و اشبهه و الیه و الیه

و شع ان الذی یسیر یفقد

و لیه و اجمالی الی الی

طرف صلتا مسیح خطا

منه و به عدد بار بعین

فنه للتجدید و التوکلین

و حکم قاض و لک انکاف

و الصلوة ما عدا الفرائض

و اللغاة بالوهیزا کذا

از ادوی ماله احتلام عن

و ادوی خیز و سی جابه

و لدخول است فرست

فان

طراف سنون و قدم با کده

کسی اورمی و قوف نپه

من لیه انوی قبل ان

و سنن قرآن عدی با سقا

وهذا موی سحر و من

لا یجب المرید للتعین

و القی و العرف و المدنی

کذا کفیا لیه لاسر کما

و عاده الوهیزا لیه حسن

کذا و کل عمل برعی لغت

انحصار غم و طی اکیار

فیه الوهیزا سجا صیدا

کذا و لزوجین به الملقی

غسل کما یغسل عن الکفن

و کله و قدم الی

من صاف لیه و موی لغی

و من ترف قبل ان سجا

کذا کذا لیه لیه سجا و من

مرف

سید
در حجاب

لذوق سوتی فی قور هم نزل

وقبل العمل بعدة بعض غسل

در حجاب غسل عیبه

فالاول الانزال کف باص

حیض فاستسحیضه

وینقی الحیض بانحان

وقام جمع مع فکله

فی کل دلی و غسل الایلی

قدر الحیض ودر آن

ومن عیبه ادر هم کتب

او قود فلیغسل لیدی

وقد یحک بالذره او شبهه

ومن عیبه لایحیض

او یلذ قبل الفه فلیقع

لمت و غسل الایلی

و غیر ذلک غسل مند و باص

عده بار یعنی نم در بینه

غسل العاده و غسل الحیض

بدر

در حجاب

بشأن فی لینه النصفه

غسل کویوم در حجاب عرفه

فی رمضان کلین

وغسل لکم فدر حجاب

کذاک فی لید و سحیبه

یوا و سیده نصف زحیبه

لفظ کذاک و یوم الایلی

و یدب او یحرم و یوم لریبه

وغسل فی سحیبه

بعدها یراه سداب

و فی ذلک العرفه کذاک

عدها سوله فاعسل لریبه

صهولاً ما جات او سحیبه

و کذاک لریبه و لزیاره

و یوم مولود و یوم الایلی

و عند الاستفاد و کذاک

و قبل تعصیر و لکم

قد الایلی و مولود کسین

و لید

در تریه و اللحم از قطن طریح

در بر لعنه بر و ابلیه

و الطوف و الرخ و خرد و کعبه

و اسجدین کله و طیبیه

سوت انجیر و کس

لحلق و زنج و خرقه و قماش

مرض خرد است

عدون کلفض استسم

سبعه عشر فادریا و احسم

الم نجده و قد بسنا

او شیر برقیه و فدا

کذاک برین بظهور

ادانه الماء فدا نامه

در من با استمال کس

در مرض اورینده فلیقق

التفم

کذا اذا ضمه استام

سبعاً اولاً علی امواله

او علف یفره ادا حسم

في اسجدین او باعه الرخ

مغزلی جمعه

فیرم جمعه و الاصله و الاوه

علاج کجا رت الجوارزات

کذا که لغم وان بر من

غسل مونه ضمیمه قع

بشره وان بنج استخین

دشده ابرد که مین

در میت لیس رحمان

در محرم نیمه المقابل

علاج حاتم لیسین از

زغله در جلده انشا

فروش ع لده ادا الجوارزات

و لطف خمر و خردون احسم

ع احلافات و کله العزرة

کله و خرد و قدم کفره

و اسکر المایح بالاصه

در تیه فرزند سیاه

کاتم و لیس و لیس عذرة

فرغید با کول غیر فریطة

٥٦

در کجا رت الجوارزات
در محرم نیمه المقابل
در عذرة

کذا

که آن صفح و زاده لعل
 درق البرج دم، لعل
 و جفا فی البرکان است
 بعد نیت صفت از ورق
 و لیس است طین لطف
 و لیس و لیس و لیس
 دنیا و فاره صید حقیقا
 در زغا و لیس و لیس
 و خرد طیر لیس لیس
 حرام لافه بجمیده قرن
 الی و الارض و نار در لیس
 و لیس و لیس و لیس
 اذال عین

عنه

روال عین و کذا السلام
 در لیس و لیس و لیس
 کز و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس
 و لیس و لیس و لیس

عنه

عنه

که ادا فون قمین ستر
 اوس الشرب المحتر بالشر
 اوصاف که اودب التهم
 و شرب الخمر و الاستم
 فیه مهواة المران تحب
 اولان من محض الحو رب
 کذاک فمردن بسط
 و زر مکوف بد باج
 ادب الحیر المحض لجمال
 و مصوت الورد الخجال
 و بکره الصلوة فی السجدة
 بعض کذا شرح الثیاب
 اسکره الاموات فی مواضع
 بعد ازین آرا لب
 مرابطه کجور
 و ایل غم معطن الابل
 و حیث ان بیقا بل
 اولمزم

کلمه
 غم و غمات

اوصاف من را اولمزم
 اوصاف فی سر لب بل
 که الی الحیف و کاشتر
 کباب و صلاح مشتهر
 و ذی موت الخمر و ایرا
 کز لیس الی و نه اری
 صجان و شقرة و اید
 و ذات صلصال که اذک
 ذات اسباغ غم و ترا
 و اطمین و ارج قهر النفس
 بیت احوال و بیت الحثیه
 که اک حمام و طین الادیه
 و غیره زمره معان معتبر
 و ذی طین اوی ای بقا بر
 اوینا الی باقه اشتر
 فرماد و بعد از معشر
 کندن صیغه و مرثه ادا
 بن بید و قف او کبدا

ح و
 ضحال

و ح و
 دوی

بعضی از لغات

دو حیطه دنی الهی

دیگره لکعبه لله الص

عشره در وینه

ان تسوق الافات حرب

لوا فظلمین یوم الحجه

فما یقول وکن استه

وقا سوت کون

للفجر قد قیرا الالاد

تقدیم لغز السین و ذی الاله

اولا شب و ذی نادر

و غسل الاحرام لمن یصل

میقاته مع خوف عود الاله

تقدیم طرف اسج و سمن

قارن اوازده جاز فاعلمن

کذا لغز السین و ذی الاله

و ذی الحسین جاعل الحجه

مع خوف عود الاله و ذی الاله

اجزان یعمل قبل التزویة

مترجم

فما یصل من الاله استه

تقدیم طرف اسج و ذی الاله

رسم اسکار سید ایفا حضرت

سته و ایلام هم

لمنوه و حبه و ذی الاله

عبد و خلف و ذی الاله

و عدایة فیصل بن

تقدیم طرف اسج و ذی الاله

یغضبه فی حرم الاله

تا خبره عنده فی الاله الاله

تا خبره الاله الاله

ان منظر لان توأم الاله توأم

او بعضا ما یکن شغلا

او متوقع سفر الاله الاله

او ترح رفع الاله الاله

سجد الاله الاله

او ادل الاله الاله

و ابرو و لظفر الاله الاله

تقدیم طرف اسج و ذی الاله

تقدیم طرف اسج و ذی الاله

بصبر و انظار ایضا

تا خیر یا اصل آن تفسیر

عنه کما

عنه نزاع نفس و سطر

و بعضی عن سکن زطلال

درهم بکار اول الزوال

فرضیه سیدرج آخر

لربها الی زوال الشعر

آخر عن السید و دفع فلانک

و حس للعیه بعد بکرمک

و رب الی الزوال

القیل من خسه تطومه

صبرش و بعد با نطق

وان تغفل بعد فطیحه

و تیره و تخم با لورا سحر

کالمس بالمعربین

بالنظر المعربین طون مس

که اگر کسی صبه دژوس

بنویسند از صلاه فاعل

بجمعونها و پس

و در آن

نویسند

و نه تفرق للصبر بر سیه

تصحیح بزواله عند التریبه

ما فی الاصله است و انوم کذا

یوزر صلاه حتم نیفا

عالم عقیده حیر ، نور

عشر دن زودن غنیمت قدره

غمان نهان در کتب لغت

لکن با فاق العراق

عنه ایمن وضع وجه یا ۱

باشرق و المغرب من کتفا

که الزوال العراق جعل ع

حاجک الامین که تسفلا

و سید اب مع الله القمر

در المغرب من عید سحر

و سید الارضه و العشرینا

که در زواله الفجر سنین

باشم که امهیل از طلع

و غار با بعینک المنیر یقع

باللف بمنهی الثمال فاسح

و اسیرتکها یروح وضع

عنه کتبات

وضع نبات الخرشوف في الماء اذا غابت كذا ذكرها
 كتفك للمبرزة الجديا والمزجى يجعل اشتريا
 اذا طلعت على اليمن واليمن باره لعميق والجرى لفتح
 كجده راسه ثم باليمن
 مرجع غير كفتك الطويل
 وقبة الجدان غير ما ذكر
 يسقط الالباس عن حضرا
 في ظرف من الوقت او في
 وضعه راحة كان ولا
 كذا ذكره دارت له العيون
 يسج في الماء والياسج
 وهكذا

في مواضع سقوط
 لفتة

وكذا الخرشوف والخرشوف
 وعن استعمله في رضى وضا
 ومنه راحة تفتلا
 كذا استعمله في
 كذا استعمله في
 كذا استعمله في
 كذا استعمله في
 كذا استعمله في
 كذا استعمله في

واسم لمرس الخرشوف
 ان لمران كلبس الضطجعا
 او شيئا بالفتح استعمله
 في الدج مع خوف اللوات
 لصيطه راسه كلب
 وضع سبعة في اجبه
 وصدره الاول
 في اسبعها
 في عيبه

في مواضع سقوط
 لفتة

نوعه است از جمله
در آن وقت

و اما در باب جمع

و عدد و در آن است

سجودها را بر حسب

نیدب نه نشه طبعی

سجده که در سجده

و جزا، در سجده

و نه قرآنه انرا

بالند و او شبهه که انرا

سجده جزا سجده

و سجده سجده

و به تابع الی

و از وقت مسجد

فان سجده بنام

سجده اسکر و در

نیز است در هر

لا یفت یا به

و اشک در رکعت

در حجت بطنه

بغیر

نوعه است از جمله

نیز است از جمله

اشک در هر یک

و اشک در هر یک

فانک در هر یک

، احقر الوصیه و الزیاده

او صد را بر عمد

او بین ثنین و ما زیاد

لکن غیر ثنین

و یحتمل الاخر

ثقیق و الثلث

عن سجده ثانیة

ع اشک و تیمم

بالرکعة الاربعة

ص برکة تام

کالوتر با کفر

او در کتین

مقاها لکن

در کتین و اربع

کذا الاكثر لكن بعد

سلم صلي ركعتين قائما

باكثر وجهه او قنوت في

صلاة الارجح ط جمل قفر

في شئتين تسليح

كذا الاكثر الفم ارجح

فاحفظ ركعتين قدام

ثم ركعتين جلوس ووتر

شك في اربعه جا مط

قل اربعه واحفظ باقية

من ركعتين ايام الاثنين

عن جبهه وجهه هاتين

كذا ركعتين ايام الاثنين

في سجود الاربعه قبل ان ركع

لكنه بعد الركوع ان العنق

قل اربعه وان تعذر فمراعي

وان عوى في الركعة بعد

السجدة ان يسهل صد

اشعا

شرعا وجوب سجدة لكونها

كذا ركعتين سجدة بنا

والسجدة تشبهه كذا

مع العشاء والظن في ركعتين

ثم اذا سجد لكونها

عن ركعتين اربعه اربعه

فاحفظ لصلاة حبس وورد

في اشهر خمسة عشر يوما

الغضب والاشم والاشم

في اربعة ايام واسباب

والصمت ان طال فخير

في صمت وقت السجود وكذا

و اذا لم يدر كم صلى واد

ركعتين او ركعتين اربعه

او بصلاة حتى تنقضي

وضركت خلفها وبالحسن

والسجدة في العزب والعبادة

و اد لا غيرها واد ال

تطلب بالعبادة فمماك ولبها

وان تزيد واجادتها

في كيفية الزكاة

زكاة عشرة للاهل

ثم لعشرين مع استحقاق

بنت خمس ثم ان زاد

عشرة بنت لبون تسترد

وان بنت مع اربع

سبعة وان يرد ستي

لوجه فزها باسجد

في بنت لسبعين مائة

اصد روتون كحتمين

وزك فيما زاد عن عشرين

مع مائة كحتمين

او بانه لبون اربع

سنة لا يربح بقدر

ولكن للثلثين فذو الحول

ثم بنت اربع في العتم

ثم بنت اربع اتم

اصد لعشرين بضم الهمزة

وما عدى عن ثمان اجزاء

تليها داربع لواحدة

وقد كثر من مات صدقة

واللع

واللع

داربع عن الات كذا

ثم لكل مائة شاة هذا

عشرين ديناراً حسناً

لصاب تبر ولد اتم فقير

كحسب الف كحسب دين

ان كل ربع عشرة في الف الف

لصان في الصباح بالفلت

قدم بالثلث مائة

فالعشر فيما سلفه

او نحوه والضعف في لواء

ما وردت في قوله سبعة

سبعة وعشرين راحة

زكاة ما غاب عنه كذا

ولم يكن وكذا استبانة

وما في الكلام حوا

من حروب غير ما تقدم

كذالك في الخبر والتميز

والدين لو طاب له يوم آخر

والضعف في قوله حيث ذكر

وكيف مائة الميزان لفقير

والضعف

والضعف

في الصدقة

عقبة

حقیقه طفل کبیر تقدیه
و حق نائل در تشریح
و عطر المولود کاتبه
و باب المؤمنین و ذواته
و الفطره و الاصح و بوم عرفه
و یغفر ایضاً و ان لم یغفر
و الحرف من عدد و غیره
و اثباته فی قول کلین من
باصح حین نسئ لتعصیرا

بجمله

المؤمنین بعد شایع

و فطره الفقیر ثم الاصحیح
بدرسم للرجل عن ام القوی
و عن النوازل المرتبه
و کذا لافق بوم الحجه
و در اسم الغدی لطف فاعرفه
عند صلوات حاجه و فی المرض
و اب لطفه لطفه و اولاده
من عمره لطفه کالذی اصل
و عطفه لطفه لطفه
غیمه الحرب و ما کتب
و اکثر

دا کثره لیس من الغیور اذا
ارض من المسلم ذمی اخذ
ان جهده لیس من الغیور اذا
غیمه لم یاذن الا امام
و کذا الجاهلین الا و دینه
و کذا لارض اهلها استجروا
صیانا الواجب عند غیور
و ما عن الغیر تکلم و ما
تصفا و ما فاک من صوم

صدا بوقت و کذا
و عن خلیط باحرام
تسیر بالانفال لطفه لطفه
ارض الموات و کذا لاصحاب
و ما کول الحرب عند حیا
او سلموا بالظهور و الحرب
فنه صوم رمضان
بالنذر و شبهه علی الاثرنا
و ما ک لطفه لطفه لطفه

٥٦
غیره
بجمله
و غیره

و غم الهرو بفرجه

و حمت الفوج الا فانه

في قيام الحريم

ثله و ثقه و صغفها

و ضعف كل لسان ثم ثنها

لصليها يات و اما حظه

من يصام غذا عند احمد

من ذاك و اذ اتمها

و صوم من يشكره حين نذر

و صوم نذر الرق بالبركة اذ

لم يؤذنا الصوم سنة

ثله اشهر من الفم لا تقم

ان كنت في منزله بخدم

صيام من عليه صوم مفترق

ثم صيام من برطن الرض

و صوم فام الجحيم و الفاسك

و صوم يوم الشك للامسك

اذا لودا من رمضان عتزل

و صوم عيه ياك و عن صوم

في بطلان

بسطر الصوم الصيام عمرو و صوم

بجها حجة في ابي عشره

و الاكل و الشراب و بيع الام

كذلك اذ الالهيا في اقليم

و الا فرقر على اله اذ عله

رولر اذ الامم و صوم الامم

و القروا و الا و الا و الا و الا

بصبح حجة كذا اذ اذ حقه

او غمس الماء بعد الراس اذ

تجلس في الماء مره و قد ناولوا

اسقط في اشهر على مقدم

عن سبعة قضا و صوم الترم

من منه صوم رمضان فانا

لعله و مره باقده ما تا

كذا اذا استحب طول الرض

به العطس لسير تفضير فاعلمن

و اشج و اشج حريه عيب

و سلم بالكره كان عيب

في بطلان

في بطلان

صوم

في عمارة الفار

صوم شهر رمضان

جمع كفارتان

مواضع التفتيش

و شهر رمضان

في رمضان

ولدت عند خراب

لمن نذر اول عهد

وقا تخرج خط

و خرافات في

لا تقص لغير شهر

بالحج و التمس

عشرون منها

كقطع لم يصيب

خبر بين ثلث

و في جماع

و قهر في حكم

بتلك زين

كسرة عشرة

بعمرة

بعشرة ثم مع

كذلك في الايام

و تقف نوازل

صلى الله عليه

في ضرب مولا

و في قضاء

تخمس اصواع

من نام من

بربع دين

كفارة العا

كفارة الجحيم

صوم ثلثة على

في ثلث ارب

و قدش و جهالدي

عنى كالحسين

من صدره

اطعم و صم

نزد سراج

دمن الالب

في بدنه

قضا حاجات

و هي ثلث

كفارة لعنة الاستغفار
 لمن قد غبت وصحى كفرا
 بان تقول بعد اللهم لا
 تمسك اذا اذاع اليك ربك لعدا
 للرجع ام كما استغفار
 ادلهن ان لقد ما
 حضر بغيره وشارونه
 وامن بعمرة حتم انظر
 وما بعد ايام حتما
 وما على المفسد حجة وما
 وما على المفسد ردة على
 من فاته لئلا يتوفى
 ويزال

ومن انك لثمة للغير فيعرض
 عليه الا طالب او اذا عرض
 احرم قلب ثم طغى بجاهد
 فاسع فاصرفه فاعارقه كمد
 ثم استلج بالبحر جرم فضف
 ثم ارم فاصح فحلب زينا
 فارجع فطف طواء
 حرم في الاكلم ج ماورد
 اصبه لست كسائر
 والادمان ثم الاستمناء
 وفي اجارته راس الرجل
 ولب اترنله القدم
 تزيتن المرنة باسكتي اد
 في اشع حمة وعودن لقد
 واطيب لغوق والجدال
 وكذا للزينة الحث
 وبه الخط كما تظنل
 اد اسلاح ثم اخراج الدم
 الطاهر، حجة لها بغير ردا

١٥
في عهد...

في عهد...

كذا

كذا القاب ثم قف من رة
 وقطع خرس ولذا الشمر
 في صفح البردة والخبث
 ان يقطع الناس حشيش الخم
 قدم كغير الغامة ابدان
 فاطم ابيس ترا بطن
 فصرم شهرين فضففت
 ثم الذي عني لصدوم وسعه
 منة فضا فضف باجر
 واثرة فلفض ورسنة
 لصب طر لغير وارث
 اذ ناسج سجدت حجاب
 لعضة فلفض لاصيا
 لبيض لها صغار الغنم
 و الجحر والدرج دل عطا عني
 اذ ناسج

في كذا...

او ناسج رودا والفتنة
 لغير برسم ورة في لحم
 في الاول الدرهم والربع
 مع حمد لفرخا في الاول
 لبعده لفظ م لفظا واما
 كقفه والدم من طعم
 جرداة كتمرة وات لها
 لوطر قد سمرها بدنة
 منفرة ق لفض لمتقل
 كمره كفرعنه في ابدان
 في البحر ثم صيد ك الحامة
 واثن في اكل ونبها الخم
 تاليه درسم وذا الفم
 واثن في اكل ونبها الخم
 ولغيره في الربع واما
 لحو عصفور كقف منه في
 ان كرت باة فالفدا
 وان يتم حج ١٥٧ سنة
 كذا كزها وقرم لم
 لا غير ثم لوطر في غير ان

الملك

منها المودة الثلث

والارض والديار والارث

وحق فم على ابيهم

وما به اقص من انفسهم

وعد استرجع خاتمة

والكفر والشقي المنزرا باص

قد علمت كذا كذا

والكل من مثل من يتر به

بمطلق انما تم الغفقة

ان وجه كذا كذا كذا

في لغة يترجم لعين الال

لغاب سمع وعقد من كذا

كذا كذا كذا كذا

نارح او اسلف فلان عن

ولسنة كذا كذا كذا

قارة نرما وليس تارة

من سبع سنين وسبع

فالوهف والدين بين

لا تحو ولا يصحف لكن الارق

والجلد برفوف عبد ابن

يشترط لقيم وفيه سبع ثمر

عما اذا او قطعه اذا ظهر

ولا يبع

ولا يبع

ولا يبع

ولا يبع

في عهدهم في احوالهم

في عهدهم في احوالهم

ولا يبع سبع ابرية

ولا تترابن في نور المعرية

وحرم المصاة والمحاكمة

ولحسن ما يحسن اذا فاضلة

ان كان ذا حمة لغيره

والبرم حسن شعر قد زلن

كذالك نسبة لوت ويا

والعرف لوف قبضة تراخا

ولا يباع لحم ما لا يكمل

وبولد وروثة واستشكوا

في لبن من وريضة رما

اسكر البقع بجا حرا

لا تسم لالمودة واقفا

نور وغيره لغيره لخرارة

كالدم والخزير واتي

والمايعات المتحجبت

كقبي الدمن للدرج كحل

واخلفوا في بول حيوان الكل

والحوت في الماء ووسم لعيد

والطير في الهواء بهما برد

والسك في الفار وحيوت اقدا

في الماء او خارجا كذا

واذ

دائرة في روالها

وما اقدر لعين الاله

هات البحر والخرقونا

عليه فليس معها قه حوا

قهر جبر الجراد والدماع

بعضا وبيع غير لا بيع

الاباذن زنه او قبول

ولا بيع بالدهر المحبول

ولا بيع ضام او صلبانا

ولا تاشي ولا قدانا

وشبهها كما كبر او حوا

ارضعة الخنزير ارضع الكلب

ونسكركت المضنة

حرم بيعها لغير الاصله

ولا بيع شعرا وصورها ووبر

في غير جزو عين قد كفو

استحوا داره لبيع الرزق

في الحرب وان منع لنا في الرزق

قدرا جبار بيع ما يتخير

بشم او بالذوق يفي خلوها

كذا

كذا كبيع عيب او تر

بشرط ان يحفظ في المحرم

كذا كبيع حبث للضمم

ولا بيع عيب ما لم يعلم

او تر او ايشاب الخبثه

عدت معية فلا بدت

وكذا الحكم لذات المخلد

فمن قبله استبرأ ما لم يحبس

ولا بيع مكاتب ما لم يرد

وقا ولا جارية ام ولد

واستن ما تلوه فليس

داكره لبيع اللطيف من امه

وسبك حقها يفي كذا

ويصل بيع لادبها م اذا

احلف ارشانا بالاجال

او قبول بعفها في الحال

وقيل صح ثم يرم الاقل

فما لم يطل بعد الاجال

ومن العاصب حرم ما

يجس او يكسبه انما عابا

والغنم الموطوءه والاراض

ان فخت بالقر لا اتر

فدينها بيع كعبه سلم

بيع على الكف فليس تم

بيع وعشرون من ايشاب بيع

اسلافها نبي ميكر فستمع

الاراض

الاراض

اد بعد ان نفس لا يؤذ
 شرط اذ ان النفس
 والكفن للمولا كذنية
 اياه اذ كان كفروه حجة
 كذا اذ المولى كذا شرط
 وقيل ان جنته على مولا
 اذ لم يتب باسبابه
 بان ملا عن ذمة الذين
 في مدة ترضع فيها

في مدة ترضع فيها
 مع الارادة

في مجلس قبل الملك لبعض ارضه
 من قبل صل بعد ايقان
 وحيث كان الولد قد
 عن ارشاد شيخ ابي جبر
 فذوقا بعد عجز اشتهط
 واستوعبت قيمتها لبا
 كذا اذا امواله استحققت
 ايجز سبها اذا مات الولد

من البوع سبها كذا يقع
 فيجبر الذمي حيث يسلم
 ويحجر لنفسه والمي مل
 لما عيها من الدين
 لو نلف ايرت حق لونا

الذالك قبل يسل يتضح
 مملوكة في سب من سلم
 في بيع مال لم يكن يمش
 كذا ك علم وارث المدين
 مع اشاع الوارث من الازاد
 وبعث

ويعتق لشخص مع اسر
 عشر اربعة ارشاد
 وقوموا لعهده على مولا
 وليا فده المولى في المولى
 هذا اذا لم يشترط ارشاد
 وقيل فيما لا يرضع
 مع حصة الوارث جبا

ولو ضرر اخن لا جبار
 ليعتق لعهده جبار
 لافه ارشاد له مولا
 فية طفل الامة المحلدة
 اياه ورصد خارج من
 اذا ابا اسر بايعت حقة
 وذاك لا يتابعها لجا جبا

في مدة ترضع فيها

لبيع الوباب ربيعة
 البعان باسب ان لم
 هذا خيار المجلس وان
 وهو الائمة الايام
 او شرط اقطاع الترضع
 ثم خيار شرط المولا

محمودة في عشرة وارث
 ذوق اقطاع او شرط
 خيار مشتررا لغيره ان
 بشرط ان لم يات بالانام
 وفضل لا حيل لا يفي
 في مدة ترضع ولو اخره

درین عقد کاشی بر پل

اذا تر اشراف چهل سال

ثم خیرا اهل الذی عن
عاقبة لعیط القادوت فحل
لبایع الخیر ایضا حبسا
ثمة وقض بعض كعدم
وذا یخی حیث لم یترنا
کیس سینه وبع سلف
فے بیع لعیطه ایضا
ثم خیرا الرذیة لمن شری
و فی ظهوره ایضا
بالارش لکن ایضا
ان یسین لعیط و لم یعلم
وعنده لم یکنه شی ایضا
والارش کیفه ثمة لادول
فے سخر اول شعر بالیس

خه زمن لعقد فلم یسج وان
سیف قید لا وقت یختار
لاخر اقباض و القرض الی
و تلف ایس من باع المزم
فے العقد تاخیر شرطها
و کذا خیر خوف تلف
ولا ضرر لیس بایضا
اوباع بالوصف و فلف لهما
ما بین فسخ لعقد و اطل له
کل شیخ عقده مربوط
ولا تر با بیع بیعیه
و لم تقع لقرفات مرجیه
در بعض عیب و عدم اطل
ر او خیر افسح و الیس

مذون

من دون ارش و کذا کتبه
خیرا لا شرط لکن شرط
بشرط ان یدر فی ایس
خیرا در ایس فے نقلین فة
لقد نسیم فی ایتاح او
لشرط ان خیرا ان فلف

لا یصح بعد فلا یصح
فے مورد لیس لیس ارمان
ان جعل لقیض علی شرطیه

حرم تا به کفاح ایس
بیع ذوات لیس شرطیه
کلیح لا باء علی الایباء
کذا ک ایها ت نوره ا

و کذا ایس و کذا ایس
که ولیم لایضا فلف
لکن جبر بعض لعیطه ایس
لغیر تم خیرا من وجه
شراکه لغیر کذا ایس او
بعض لصفقه و فی الضرر
ان یر اینه لکن لیس لیس
من حیث لقیض و فید ایس
شرط لزوم ارمان لایس
در بعض شرطیه فاستح
در بیع سحر من لیس ایس
صلی الایباء علی الایباء
رباب الایس لیس یس

خیرا کتبه
کلیح لیس لیس
فے ایس لیس

مذون

ومن تسرى بالجماع فليضع
والوطر بسنة لا تسرى
نقل الاجماع في صحيحها
وبالرضع موت ما ياب
كذابنات ولدتها ارضعة
والنوة المعقودة في العدة
واعلم بانكسرة والعدة في
كذا ك محمد تزوج عملا
كذا ك في الزنا بدت
من طلق تقاطع يخلين
والرؤية لهما والحزب ادا
ثم ع من ادق الغلام
كذابنات واهلها
من اكثر الاجار ولفا در
والزنان بالعدة اوبانها

ورؤية الكلب خبايا

ذا كلكم في المصاهرة الرابع
كلم المصاهرة في كسرة
ونذرة الملقح ع بنا
يحكم واثلا فمرفق وجب
دبت فحل سببا اورضه
مع الدخول من حرام الاب
كحريم تا به كذا القى يني
بانكسرة ان به فيها طم
في العدة الرجعة اكلم راوا
لعدة كذا تزوج لابن
قد فيها الزوج فكلها كذا
اخت الغلام صلت ورا
وبابن العقد يربا ثباته
وقيل لا للحق باس
ليس محل عقد بنتها له
واللزنا

وللزنا لب ابن طلق حرم
كسرة الابن شهوة ع
وكذا الملقح في النكحة
وحدة الملقح شهوة
عقدون نرنة والربع كسرة
قد ات المصاهرة زوجا كسرة
معقودة في العدة جهلا ولم
معقودة المحرم جهلا كذا
كذا ك نصرانية اذ بها
منهن خت امة وطنتها
ومشهرى بنت خت و
والعكس لصغيرة في عقد ك
ناتة الاما حصار

كلم المصاهرة اذ اوشه
ابن جميع حرم او فريلا
وكلم في العكس ككلم المصاهرة
كسرة المفضاة اذ ما صغرت
كفاهما حاله حال كسرة
مريضه ربيبة وبنته
يدفنها بالكلية استتم
مد المبرورين اليهم فذا
جاز انتمس لا كفاح داها
كفا وبنات الاصح ع عمتها
وحدة كسرة زوج امها
وحدة ناله العبد ك
وذات الاستبراء من الجوار

في نكحة كسرة
في مال

الذی یسبح بحمده

الذی یسبح بحمده

سبحانک لعلک تسبیح
ذلیله بالکلمات الالهیه
والسبح والحمد والثناء
وذات نسبة الالهیة
وذات دین زین العابدین
اسکر عرشین فی کعب
هاتزه لعجب والواجبه
حسن الورد الال واکر ویه
کذاک ذات کعبه الخرافه
و غیر تسعنه المجرور
کذاک من رب عقیقه
و من رب روجه الالهیة
ذلیله الال عزیزه علی
مکرمه ویکند المرست
کذا مع الطول وهدا

ثلاث عشرة الالبهر سرد
عزیزه فی الال الالهیه
مربوطة عجزا والدرما
وطبقت لیس و الكلام
وذات طب الکنه سخن
سخنیه کثیره لاصبح
سخن لبعس لفض الراحه
کذاک الود الالهیه
و عاقر سلطه و لاجنه
کذاک الود الخیر
لیس سیدار و یما یملین
بعد خرافه فلا ترد
لعب کعبه فالغات حبلا
و خرافه الام و قد الیه
لکن قبل القده و قد

جامع
عنه کذا

اللقبه فرق بین حبلا
ستقبله سنده بر
فی آیه الالهیه
فی لیس نصف و فرد
و سیه لخرق عند الزلزله
و سیه فی بیت لیس
لغاف من مال الاله
یوم لکوف بدو فی لینه
کذاک تحت لیس
بن الطوعین و لیه لیس
و غل و جها و بالزنج
و سیه لیس و طر لیس
و حین کون لیس
کو طر الالهیه و طر الالهیه

عده کمره اجمع و قد
و فاما و جمع خاکه
نزه لیسیم انه لیس
من زاد فی الحق یضف
و کذا عند الراح الالهیه
و سیه لیس و لیس
و ناظره عده لیس
کذا لیس و لیس
کذا لیس و لیس
و غیر لیس لیس
و فی لیس لیس
بما و لیس لیس
ثم الكلام فی الجمع
من الالهیه و لیس

موضع جود غزل
انطفه

موضع جود غزل
مهر

دخنی اسفند و عقیق آینه
کذا بصبر و حش با طهر نهد

بکره غزل انطفه او سخیل

عن اتمه و ذرات غم زانیه

بذیه سلیطه و صفت

و جوب مهر آتش آینه

لؤلؤ لیس مهر و الزوج مثل

هنا مع لؤلؤ و من لا یصح

و بس فی قتل بر بیزر

و عند جمع بطل انطفاح

لا شرطی بقصد نفر مهر

کذا کن یا آینه بدست خسته

لغرب حمد من بالاسلام

و حیما روضه اخضر را سینه
بین الاذان و الاقامه و غیر

الاکشهر الاله و جاز عن عشر

یا آینه بس برت خانیه

فت الزنا مجذونه و ستمه

ثمان کلمات را اوده غافل

و اشروع فی العقیق علی الفیج

اقص بکره آینه ذرا لیس مهر

و بکذا اول مثل غیر مهر

کذا کن مهر آینه بسبح

کن آینه صغیره با عقیق

اوله جابله با سینه

کما حکى بعض من الاسلام

مواضع التي لا يجوز فيها المصا

مهر

لا مهر فی المواضع الثمانيه
کذا اذا دلها با کجسته

شیرین مهر اذا الزوج فرح
قبل الدخول ان کان و غیره

و فی کفتر الاله اخذ بالقل
فی ضحی بعبه وان دخل

و فی لیس مهر زودتها
من لم یسم مهر ثم طلق

ان لیس مهر یا نه بدسته
کذا المروت من الی فوض

من زوج او من روضه الم فیج
و المهر فی العقد ایضا بطل

را در بدست انطفاح
المروت و اللعان و غیره

زوج و عسبه با کجسته
مروغانی بنا با سینه

کامراه لیس مهر فرح
اذا خذ اخذ لیس مهر

اذا دخل بها و لو لم یس
لو دلست معها مهر بطل

قبل و قبل فرح لا مهر لها
اومات قبل المهر فالتحق

بقدر حال مقتر او ذرا سعه
بقین عقد مهر ایضا فرض

دخول او یمن مهر بیع
کما دلست او یمن لم یس

فی الحزن و العسرین حش ما ذکر
ان کان بائنا و انا سینه

موضع جود غزل
مهر

في احد الزوجين بالسنة

رودة كالميت

ويطير الى ان يقضى

النفقة في الفصح المشتري

لو است كافر لا عليها

فان امرها الفصح ذم

في كافر غير اهل ذم

فبالدخول في الفصح يقع

وعتق كحيتها باج

في بنت اخت مع فاته

وجرة عاقلة لا دارية

في عقد نفسها لها في

خيار عتق الامة المروجة

فصح الرجل كتحية اللواتي

ارتقا، والقرناء والمخزونة

وذات اليد والعتاد في اربع

ملك للزوجة او ولدته اذ يت

دار الرجل لغيره حيث

عدتها وسبع روق، رضى

او الذي باع طلاق متعري

الى الفضا، العدة لا عليها

واكلم في العكس الى ذم اهل

كما رويها عن الامة

فصح كفاح حيز الام وقع

بفسح الفصح ايضا يفسح

مولاة مع حرة اذا قست

استحق زوجا با بكارية

فالفسح في بطلانه معيار

لفصح عقد الكد الكسوف

عبرن بالعضلاء والفضاة

عبي واربعة والمخزونة

خلف كذا محمد دودة الزمان

لا كرج

فيه تا تملدي اوله ارشد

او تهم ففسح من يدك

كشرطت حرة مخزونة

وفصح حرة تكون مسلمة

من اليهود والنصارى زوجا

واللجنون والجهام والخصي

حيث اشترطت مولاة

لقوم انا وكذب عن

وكن دليل بعض ذالك العدة

وقذف زوج زوجته لها حرس

سجدة ينجح بنت امه

يفصح الزوج ان يتن من امه

اذا ارادت زوجا بها تزوجا

لحب زوج والوجه، ففسح

واللهو لعين والرجل لعديته

فيل ففسح الزوجه كفاح من

في فصح قد صار ام

فرد وقران ثمة لقوة

ثمة وثقة وار بعة

والحمت الالايام وبالشهرين

وحمته والرجول يوما

واحدة وعشرة من العدة

والقرن بشهرين ثم الالاشهر

مع عشرة الالايام يذكي بعة

ووضع حجر العبد الوثن

فالقرن للتر اشهرين يوما

عده ام العدة

من ذات حيف كان يهاطي
 بالحيف والقول للمستمدة
 ردة زوجته لان غيرة
 والاعتد او بالقرء المطلقة
 ودطرية كلك الردة
 عتق الام بعد طهر المهر
 يوجب الاعتد او كما جرى
 بالسنة العدة اذ رانيا
 يضع من لبن قد وجدها
 الحرة الطلاق لا يحيف
 ثم ارتداد زوجها المي انا
 عتق الام في المطلقة ارجحة
 عدة ما يك شهر ايض
 مع ردة تحيف طهر اكثر
 ما دنها من سنة ورات
 مع ربة الطهر اخذن ابدا

ولم يكن بعد الجاه استبرأ
 للطلاق في الاما، واتبه
 ووطهن شبهة لتسرة
 لذات حيف حرة مطلقة
 انا حاشل لطلاق عدة
 بعد طلاق الرجعة كما رادوا
 والقرء اشهر للعوارز
 اول قرء ثم لم يرينا
 بالاشهر لثمة حته
 لكنها بسن من تحيف
 كسبه اوطى طلاقا زك
 ووطى مولتهن بما لحوية
 لو لم تحيف ومنها تحيف
 من شهر ثمة ومن تربي
 طم ومن عن زوجها قد عا
 من شهر ايض منه طلقا
 ورج

رشد

ومن ثمة القرء ثم في
 وبعد ذلوا استبرأ حملها
 لزوح حرة ولو ستمتة
 من دن حمل ثم ملها ارجل
 موطونه الملك على ما عدوا
 في روج ام الولدان بت لو
 كذا اعتد او زوجة المفقود
 ولحقة الايام بشهرين جا
 عد من انزلها مولها
 وفي الجالي في ذوات زوجته
 لذات فرة ذوات زوجته بعد
 يوايض حمة الايام
 سبع من المطلقات بائنة
 ذوات ثمة المطلقات زنة
 مخلفات وباررات

ربة حيف حرة لفي
 اكلت العام فذا عدتها
 ان مات عشر وهور رابعة
 في ردة الفطري وان لم يقبل
 في موت مولها كذا تعدوا
 بعد طلاق الرجعة لم يرد
 من بعد نفس الزن المجهود
 في عدة وفات لزواج الاما
 والوضع للطلاق جلا
 ارضى من الوضع ومن يدين
 ان لم تحيف ارجعون في العدة
 فاربع الهن لدى استعمال
 فاربع عدتهن صانته
 وذوات طلقن لوكن انا
 ثم علمهن بائنت

المخلفات

٥٧

في عهد ابي

من لم تس من بس الصغر
 وبالنات العدد استقصوا
 فابيع منها عرف الف
 زوجة الصماء او الحرة
 وعدة عن رقة محرمه
 عن عبد مولا له لم يركب
 العتق اما وجه او سحر
 اذ غلب الاربعة
 مما استحب عتق عبد مومن
 ومن اذ عليه بعد ان ملك
 بالعتق هكذا قرن ريب
 وعتق مملوك اذا كان حراً
 كمن وطأت امه جن
 من غير عزل وكعه شر
 تقربا فعتق باقيه استحب
 من اب من جفينا بالكر
 كنع وثمان كل الفوا
 وعدة في كون زوج قاذفا
 وما لمرت اولان جاد
 اوردة لظفر وعدة الامة
 وعدة للفسخ بالتحقيق
 والغرض لان بيان الاستحب
 والقول ثم قد جرد من غار
 ذرعة وبالصالح زين
 سبع سنين فجد ان ملك
 لم يعتق احد قها فربما
 مولا فوق الحد لضم لسيح
 قبل وبيع الروح مستبنا
 اعتقت نه قدر ما يكون ك
 بهن بالاسراء بدع قول
 شرا عبد

في عهد ابي

عبد

شرا عبد تحت ربه

وعدة بعد شهر

عبد الصالح

عشر قارب ثمان سنين
 قها الالاء اولاهات
 من لب اذ لم يرضع
 وعدة وخالة ومبت النخ
 رقية الكحل بالاعتق
 من زمن حر اليك الاسلام
 وابت رقة ذم لقتل
 حرم في اشح من الذبح
 فوش برارة شاح غدد
 واثنيان والحب
 شاة وما ظا في الحقة
 كتاب الاطعمه والاشربة
 بلا حاج ضيقه من عتق
 كذا لك البنون والبنات
 وليتور في ذم الاربعة
 وعتق احد مملوك
 على الرعاك الاربعة
 ومعه خمروه المذام
 سيدة كذا لرب
 عشر دن ركاسة ومسخ
 ثم ائمة اتم من الولد
 وفرة المانع ثم
 ثم تمناع بالظالم لفة

في عهد ابي

نفسك عن كل شيء يولد
 من ذاك بولثة رين
 من طاهر الطوان لومات تصف
 الصوف والشعر ويشد وير
 القشرة الاطعم ثم قرن ثم سن
 من لبن الزرع هنا خلاف
 مسنونة لا ارب عند المائدة
 غسل اليدين اذ اذوا ذرا
 مسح صبيبه كرفه الجف
 والبدء باسم الرغى كل انا
 وحلبس على الايسر كالعبد وكل
 لعق الاصابع ستة احوى ومن
 وصفر اللثة جود مضغها
 وقل نظرة في الوجوه

ع
الدنا
نفسك

كذلك كاشبه ثم ما يصف
 وجاز الاشفاء في قول الابل
 لعشرة لا روح فيها بائع
 لفظم والظف لبعض قصه
 والافق ت مثل مرقها
 الاثره طلع وجمع عافوا
 عدها عشرون بل في اذنة
 وادح بالمدل في اذنا
 بسة الا في حفظ للبصر
 والاكل باليمين يفتا
 با جمع اذنا واكل
 مما عليه كان الكلمة تستن
 وكف عن الطعام وهو
 والاكل فوا عند الكروه
 طال

طول جليس المراعنة المائدة
 وكدر مع الضعيف ومن لا يصف
 والكر في الطعام قبل العسل
 كغسل الايدي في انا واد
 فمته الخوان اتقا حرك
 بعد الغذاء ايضا استلق
 واستكر اذ اكل على الكاء
 الكهض اذ على خوان شرب
 سهادة ايت، بالانفراد
 وغدرة وحينه بالمال
 بواطن الجود للعبس
 لكن بعسر في علاج الرطل
 اما المواضع التي فيها ترو
 ولو لغير الرطل في ابلين

كما تحتم بالملح اتم الفائدة
 فليجمع مع العيال الاكله
 ولبعد هم يندب عند
 والحمد في الفراخ شرا
 لقطع قطعة وفد من
 المشي بعد الكلاء
 كذا التلى على مساء
 عليه مسكر حرام فاقب
 في حمة تقبل في المهاد
 وادث مولود بالان
 وفي الرضاع الا خلا فجا
 يقوى قبولها بل تامل
 سهادة ايت، في قول الا
 فعد تا عشرين الا ايت

تصعب
نفسك

نفسك

وهر حقوق الکا لکراه
 کذا لبارت لدر الابه
 عن لدر رجه وصية
 ان توجب لقصاص والاب
 وکله ص لکذا لمرارنا
 کذا ثمة مع ثمن
 شهاده لب مع الرض
 عسرة اقامه شهود رخ
 فی الوصف وکذا لطلاق
 ولاية القضاة وکذا لفتح
 لا یقبل لا توارث عسرینا
 ذوجه ونام ومارل
 ذی لعه بالمال ثم ران
 ذوا لکروا لکف لفتس

والحس والذو کف راب
 قطع طلاق لب الابه
 وکذا لدر ودره خانیة
 کذا لکوه ولها استثناء
 اذ یقبل اثنان ودرع هنا
 وکذا لفتح لقبل لکدر
 ومع عین فی الدون لقبل
 فی سبعة فاکف لشیباع
 دلوت و الالب وکذا لفتح
 لیکن لکف لیا صاح
 بلعبد وکذا لیا
 وکذا لکوه وکذا لفضل
 افر باران لکفر لک
 فی مال الذی به لفتس

کذا لفتح
 کذا لفتح

وخرج

ومن لیون اقر لکفر
 کذا لک من لم یصبر
 ذر لکته فی مرض المذوق
 کذا لک اقر معنی
 کذا لک من یملک غیره اقر
 عسرون الا ان یسرا
 من ان لک لیسرا لیسرا
 وکذا لک لکف لیسرا
 و الالب وکذا لکوه
 ست جرمه مستثناء
 مضارب ثم ربک ثم
 لکفر الی وکذا لک
 وکذا لک لکف لکف

ومن ان یجهد لکمال کما یجهد
 اقر بان کفر لو اکره ی
 فی لکون عسره لا یعتبر
 شهوة لکفر فذلک لکف
 لکن فی الالب لکف لکف
 فی بیسیم لکف لکف
 فالیقیم لکف لکف
 کذا لک لکف لکف
 وکذا لک لکف لکف
 کذا لک لکف لکف
 یادی اوقف وکذا لک
 لکف لکف لکف
 وکذا لک لکف لکف

الذی لکف لکف لکف
 لکف لکف لکف

کذا لک لکف لکف
 کذا لک لکف لکف

دعا في حق ابي عبد
 دعوى بوجوب حاكم
 ودر عليه اسم الولاية
 وخطا في زمان حكومت
 كذا ان الامتثال له غير
 في اشرع دعوى بوجوب
 دعوى المودع غير اذ
 والبعض لو جازت الولاية
 دعوى بوجوب وطول مدة
 ثم انب لم دور الولاية
 وفي بعض اعدا بدین
 وعد دعوى بصحة البلوغ
 عن شبهة فيقول من هنا
 دعوى قرب العهد بالاسلام

اراد عب العزل باعزل
 وقيم في نقضات اليمين
 وعادة لم يابها الرراية
 دعوى شرارة لقوت تعبر
 لغير العادة ثم قد
 من كزوار اشتره او حد
 زادها غلط كذا
 بهنكره فقولها الاله
 بهن ثم بت قبل
 في كفيض العلم مصداق
 كذا القذف اذ يحق في اليمين
 منها وصد اشرع لمن يوفى
 انكافونى رحم اقربا زنا
 جهالة الزنا من الحرام
 ودعوى

دعوى الاكراه
 لو ادعت كذا حتى المال
 دعوى المجهين للزوجة
 لو ادعت ارضا حمان
 كما الرطين وعلوم وصل
 ذم سرقه اقرم انكر
 كمنحج المالك في الزنا
 وقيل دعوى الرجم اذا
 ان لم يرد اعني مدعي

بانة زنا كذا كذا اليمين
 لو ادعت مولى عبده كذا
 مسومة كالعذر بالبروية
 في حال الايمان ممنوعان
 او مرتين من خارج كمثل
 لا قطع فيها لكن المال تسقى
 فان جاز صاحبها
 منكر عن اليمين قبل
 وقيل لا تخلف المدعي

موانع الادرش على عهد
 رقية ثم اللعان والزنا
 عهد او كون عينة موقوفة
 وصية مؤنة التحسين
 في الادرش بالعبودية

عشرون كغيره قبل عهد
 وكون مال الادرش عبدا
 او كفن او جورة موقوفة
 كذا كرشته لا يميز
 لو ترك فيه وعقوله

من الادرش
 في موانع الادرش
 في موانع الادرش

نبتان له سلطان
من قودر و دروغ نازبه
موت الزين تيرانان
و منغ ذر القربا بام عين
و غنچه المفقده بام عين
و قتل في المولود، كم سهل

وضع لا يرث الزوجان
و الحمل مكذبا و بعد الدرجه
او حصل العلم بالاقتران
كما عليه فتور الاكر جازيه
ارنا و تورنا تمى ما يطمع
لدارت لكن المحرمه

عطفات اولاد
در انست

و الطبقات اولاد
ينوبها الاحوال الامام
لدارت ثم من حجره
و الزوج و الزوجه في طلق
فيما لو الزوج مع الامام
فوليف القرآن في نصفه
الثالث للام و ان حجج دوله

و الالوان ثم اخوة وجه
ثم موالي المتفقون ما لو
ثم الامام سيد المشركه
يث ركان الوداع الرضا
فا لزوج يكون الارث تمام
عنه و ربع ضعف لغيره
و في كلاله لها

والبع

و الربع للزوجين كان الولد
عنه للاختين و الاخوات
للزوج نصف خيم لم يولد
كذا ك اخت لابي الميتم
في آية نزلها روح الله
مع الولد و منه للام لو
لواحد من اخوة للام

مع ذاك موجود في كمال
للأب و ابنته و ابنت
و ابنت و حقه كذا كذا
للزوجه مع ولد معين
للأب و ابنته مع ولد معين
حجج من الادخلة للام و ابنته
الامام في الكتاب

ما ك شروط تيميم
اخوة للابوين اولاد
ثم وجه الاب و انصافهم
لو نهم ثمن مذكرين
من اب او واحد من الذكر

في اخوة حاجبه للام
حيواتهم خير ذوات البن
تولد في كفر احكامهم
او نوة اربع او ثنتين
لم يمنعوا لارث بما قدما

في اخوة للاب و الاولاد
لقد انى نصف بالذكر

ليقسمون انما استنفذوا
و حقه نصف بالابن الاكبر

في شرائط حلاله
للأم مع ابنته

في حقه ابنته

وكونها رابطة قد شته
من في الرنا بولد واللاطين
مضجبان لم يكن في لين
كذا كقذف وهو لقوة
اغتر الربا ووطر حيرات
ومفطره رمضان عدا
لان بقوتها كثر الالجاب

في هذه المواضع الاثني عشر
غير دخول ثم سارق يحسن
حواذ قرابة لذنين
وذات حتى كل الزيادة
مجدد من وطرا للدماء
شارب غير كذا قد وجد
ثالثه لقل اذا اضدا

عبر مواضع اخرى

الله اعلم من لب
محضت زنت وقرية
ادامة شت في القبة
من اخذت رابطة
في اسحق والزاد في الار
والرق والقندة فترج
اوسيت لهم اولد عمة
ادافه مال ثم ليت تنزجر

خمس وعشرين ذكر ان
حرة ادخا من توت
داللت تر توابن الفرة
محمد دة ثمة المدة
الكل الرقاد نرب في الار
ادخلت فخلا من غرت
ادصرف لقل نفس همه
الاعقل قد فاجها عبر

عبر مواضع

لا قطع في اسرق على شربنا
من غير حوزة هبنا لبال
لم يعلق الغضل اودون
جا العين اسرق فليقطع
من باب اولاد بسرة و
من لقب الحز ولفنا صح
والقطع للظروف نحو الحز
عبد اتر باسراق المال
وسارق من كم اوجو طهر
وثالث كذا اسرق لثمر
ومن عليه شهد توحدة
والعبه سارقا لمال استيه
ومن اقروا ليس بعبه
بنة فده بهم فاستوا هموا
والاولد المقطوع يا فده الير
كل من الرود حين لفظ ان
ان يعرف المال وطلعنا

ولتعة فهم الله سيب
لا كوزان ولجام دالا
ومنهم المفروض فان
وقبله اولاد الرز صح
عن ربع دنيا لقل ان
ولبعد لم يخرج فليس لقطع
عام جماعة كذا كم بجر
عن غير مولاه كذا في المال
وجا حد اذا كان ترة
والتمرفه كذا من اسبح
وعدم الرعل الذي جاني
وثاب قبل قيام
شرا بهن لثاع منه شير
وعينوا لا فهدا ليلم
عظم وفي العمد لصل اود
لا وقد اجر لا عه اسحق
كذا الك الا بجر حب عمتنا

92

عبر مواضع اخرى
نقطع اسرق

لا يقطع الزيادة حيث قلنا
 رقة مال بقاص ورد
 عبد عتيمة اذا منها برق
 بان هذا من عطاء
 اقررتين لنسخر
 في رقة الالة الصبر
 واثان يقطع مال
 وفاس يقطع كالقطف
 وقدر في حجارة الزمام
 عفو الامام قد يحسن
 في نقل عمدا لقصاص
 كونهما حرم اودرتن
 لم يكن المقول قوله
 وفي الخط وانه قد اتم
 الالف من دينار او من غم
 او مائة ان لغرب اداة

الضام

في احكام

افضل فيه وقد هيست
 لزوجه اودون فلا يحسد
 لذا كوالجور والرياس
 واختلفوا في راجع اذ تاب
 في قطع جارك بايع الحرك
 لو عاد يد او يحاسب باليد
 واليات راجع الفضل
 والكف بالابام فليختلف
 لو رقت لا قطع في المقام
 لرق اقررتين
 شر وطرا لبعه تظلم
 في الدين ايضا متوا
 سعة وكان قائل بان
 اعه الديات است في قدم
 او عشرة الالاف من درهم
 من ابل اودون من سنة
 اوما

اوما

اوما علة بر من بين
 اذا رضوا بالدية ولو لم يكن
 في سنة او في ثلث سنة
 شبه الخط مثل مال و
 ديات عمد وكذا شبه
 ونية الخط لو فسد من عاقلة
 بالاب والابن منهم بالاب
 ولعبه من ضامن الحجر
 والدية لمر لا ال الدم
 ثم لديات في الترفه
 على ديات الحو لوزاد القتم
 ستون مريض في الدية
 وشعرا ك شعر اهداب ولا
 لو لم يعد او عاد بعد عام
 وهد الالصبا لفضل الدية
 في ابل العمدة سنة
 في سنة وفي الخطات و
 للسنتين في شبر وروت
 وفضل خيطان وباطيب
 من عين مال قائل لو دوى
 ارا رجل من ذمى قرابة
 ولعبه من من تعقبة لطلب
 ثم على اول من الذخيرة
 الف لو من بخن درهم
 بالقمة الرقاب تبارد
 عنها وفي الجرح لفضل
 كامة ذناب شعر اللحية
 نبات فيها تم في العقل
 وهد سمع فهد الالام
 والذوق في قول العقالية

موضع

كذلك الحضان لعنان
 اذ ناب عينين مع الا
 اومن باذنه من الا
 سونا او الحظن لسنا
 اولف او ثقتين او ثقت
 س قنا لكفتين واليدين
 وند في المرأة والكفتين
 والصدر والاصابع والقل اذا
 ولطن ثم القطع للثقاع
 وكرب يورث احد به
 او يوجب العجز عن القعود
 وكس لعضوين به لم يقط
 كس حجان ان اصابت
 كذا ك قطع ذكر او حشفة
 ستي الاكبين او شفر
 وقيل واحد في الا نضاه

واللف والاذنان والجمدا
 لعين من ذي خلقه العوار
 عينه الا فرود كذا لو تلف
 او صوتا او كلاما او سنا
 او عضدين او عدينا
 ترقوتين صمتي ثديين
 وهكذا اصابع اليدين
 ارفعه فطار قيل كذا
 ذناب الانزال لدى الجماع
 او يقطع الانزال في الالة
 وموت للسلس المعهود
 من لول ولم يحفظ من غايته
 او تقع الالة كحشيت
 او فرج او لحم كذا كحشفة
 حشيتا وهما اثنتان
 عند الذي اخضع بالثناء
 لسر اللذين

لسر اللذين يضم اليدين
 في قد مين فخذين او ايدين
 قدجا بوجات ثلث الة
 في العضو كس الضرع
 والبقية لسر كذا وفي
 الذن ثم في قول ذي
 وفي نزول الماء في العين
 حشيتا ما تقديرت
 القل والذي جبر مجراه
 وواحد من عضوه المرار ذو
 مثل ذان في جوار الالة
 وعن طرف في كذا بذكر
 اذا ميني ثقتي لصد برقي
 موضحة في كفا او فله
 لصدت تعي عن الثنت

وفقر الاصحاب كذا جارية
 قضا او صلح الرجلين
 كذا او للعضو في ثمانية
 وما كظم العقول تضع
 لظها او كس عمتين
 للشفة ايها كذا قدر
 سنج لطم قيل بالثنتين
 نصف نقل جوديت
 في حرة في الجرح جاحه
 من با في الالة كذا
 لكان بلفظ من جاحه
 والنصف في الحشيتا
 وحش قطع شفة العين
 اعمت عن الثغارة
 في صدغه كذا كذا كذا

تجديبة لفظ

خاية هيا بنت من دية
اذ تابت ثمر لحيه اذا
قطع لسان الاغوى والذكر
مامونه الراس وكر الكهول
نافذة في الالف لوميه
وشق كل لفتين لوبدا
وسل معنى لفتين واس
بعد لفتين وضربه يرتفع
مع دية ثلث ذلول اجترم
وفوق سره على الذي روى
باصح فوق بال الجارية
١٤ على ما قبل لكن ما شته
وعن طريق ان روى ثلث الة
في لفته لفتين واضح
في مرقق دركته و منكه
بالرقق و الجرم و اشته

يكلم سبع وثلاثون ايه
لاكن هيا لانه لا يركن
من لفتي و ايه غدا
اصح و الجافة كراوا
وفوته و قطع من جود
اسنه و الالبام فقط
كبير لفتين و حمان
حفظت ايه قد يجمع
بقتل في شهر الحرام و طرم
من ان فرق لفتين و ايه
فالبول لم يملك لفتين الة
اخذ تمام الية فليعبه
فيما اذا صب بالثمانية
ساق بالكر ففتم واضح
والورك و لفتين و ايه
في حجة الة من العين الة
فلا

فتك بالعجز جاز في الية
كحماهم لسن زائدة
وليد الشا و غزيرت
في رضى علم الغضوبه فقط
قيد و رضى الرضيم قبل لفت
للصحة الزائدة في الية
انته الابهام لفتين
ان ابا ج نخت في الة
دائمة مرد و نالا حيا
اللف اسكحافة
موضحة تمهة الماشية
يعلم بالثنية و اللف
و اعلم نصف العشرة
و بعد ما يدعونه من قبل
ديت ايه سبع من الة

دما لادن ثمة في اسخته
او من الودع نخت في الة ٩٨
ثت و يانها صحا و روت
وان سحر صح فاعلم فقط
ثت و الية فيها اكتف
ثت اتر للاصح من الة
و اتر ثت في الية اللابيع
خارعة نخت في الة
و بعد ابا سجان صح حيا
تمه جرح لزم لفت
و ايه لفتين و ايه
فاللف لفتين و ايه
انته الابهام حيث ا
اجرا اعم ايه نقتة
فد كما فاختط نخت في الة

في الة الجرح

اصدى وثنان شش ربع
حاصل العشرة للخيرة
في الامتاع بالذبح و
جائفة لفرقة في الجوف
ثم ينجح الراس والوجه

عده ثون وثمان مده
والولد المقول للدوار
كذا مقول القاصم و
كذا مقول برتبه اذا
وراك منقلب عن مرتبه
او غيره قيل مجنون اذا
وواقع في البراد في المعده
وحدث في الكعبه الحزينة
في الموصف المباح كان و

خمسة عشرة وفضل ما يحج
واظم ثلث الدية الكثيره
ما مومته بانه توصلت
في الراس في بدن المستوف
في حكمها لو وقعت في الاعضاء

قال لفسه ووجبي كغير
سور اللسان الذي يخطا فده
او قيل الكفر حين ما ارتد
صاحبها صدر اذا اغردوا
بأشارة المصار لصاحب
كان به عابثا ليا هكذا
دش السيفه في اليد
وصارم مات اذا موصيه
ومن بعض القائل سيد تلفا
ادرا

او يربوا ان يغير اول دخل
وقتل من سب لغيره اودا
كذا من قتل دفعا اذا حرم
كمن طعوت قوم يطلع
وقتل من عليه غيره وضع
بلا اختار مثل قتل الماتع
لم يعرف القاتل ولا ذواته
كذا قيل القوس التي تقطعت
وسم بالمرتين ختلتا
فما من دية في
وهكذا المقول من رجل العرس
وهكذا المقول رجل العرس
مقول فخل الدليل اذا علم
وهكذا مصروع لغيره كنه

كذا كرق دفعا قتل
من الاثمة لبا من الكهنة
لطيفت اوتما كخبرم
وجا بزجر فسه لم يندفع
برلق او القاء ربح ايدفع
والموت بازحام في الجماع
عدو وهكذا اوقالوا لا يوت
من ارض حيا واث
فالمسلمون قتلوه باخطا
ان لم يكن منها ثاق
فانده ميثمي وهذا قدر
وسط الطريق حال سرفار
في الالهة صاحب لم يعلم
من زوجين لغت ودفعا فانه

وحيت من آله بالعام
 في حب آلان لى ان حتم
 احمده سجا بياكب
 اسره مفضرا معرفا
 محمد بان لفضلا
 فسلم آله وصلى واما
 على اضعيف احقر الانام
 باكثر الله على ما اعظم
 شكر الودا لشكر كج
 مصليا على عباله اصفى
 وآله الفرائد الكبد
 عليهم بالدهر كان قائما

اللهم انفقنا من اهل الجنة
 بطلقة وندارة وخطه
 قد تم في تاريخ شهر رجب
 من شهر ١٢٥٥

فيقول انتم يا من انتم تعلمون ان اولاد آل البيت
 هم اهل الجنة والجنة لهم فيها ما لا يحصى
 من النعمان والبركات والفضل والكرامات
 والنعمة والرحمة والهدى والبرهان
 والهدى والبرهان والهدى والبرهان
 والهدى والبرهان والهدى والبرهان

در کتاب حلاله لعل
که در وقت این که در این شب و بیاض
و جلال و رفیع است و در تمام این روزها
این اسم را که بنام او است و باره و باره
نامت از این بوی طیبی که در این روزها
جهد ال بر این که نامت در این روزها
بگردد از اسم الحار

بیت
بیت

۱۵۲ اکر رول و ۲۶۲ غه هدی و عوار
۶۴۶۷۲۱ ب ۱۷۱۱۱ ب ۱۷۱۱۱ ب ۱۷۱۱۱ ب
عص و ع روه روه عورده ۶۶۶۶۶۶۶۶
اس ۱۱۱۱۱ ب ۱۱۱۱۱ ب ۱۱۱۱۱ ب
که و ما اکر لیم الله اکر لیم الله اکر لیم الله
سا معا مطعا اجاج با حرا سبل بی با دق
الله القهرا ما مطعا اج با مکا سبل بی
یا باسط لم یلد ولم یولد ما معا مطعا اج
یا اسرافیل بی با الله ولم یولد کما اج اج
مطعا اج با حرا سبل بی

ارفعه در دل حلاله لعل
در وقت این که در این شب و بیاض
و جلال و رفیع است و در تمام این روزها
این اسم را که بنام او است و باره و باره
نامت از این بوی طیبی که در این روزها
جهد ال بر این که نامت در این روزها
بگردد از اسم الحار

ادایت که این غنی که
اگر بقدر این نامت در این شب و بیاض
منقش الغم و در این روزها
الکلام با فایح اللهم و
یا رحمن الی و در این روزها
اگر بقدر این نامت در این شب و بیاض
منقش الغم و در این روزها
الکلام با فایح اللهم و
یا رحمن الی و در این روزها

علم مراد از آنست
که قطعه از کتب
قدسه است و بعد از
دفعه بیست و یکم
ظاهر است که این
دو فقره در کتاب

دو فقره است
بجز کلمه که او
مراد از آنست
که قطعه از کتب
قدسه است و بعد
از دفعه بیست و
یکم ظاهر است
که این دو فقره
در کتاب

دو فقره است
بجز کلمه که او
مراد از آنست
که قطعه از کتب
قدسه است و بعد
از دفعه بیست و
یکم ظاهر است
که این دو فقره
در کتاب

داس ترخیص از لهر لقمه

دالبحار الصغیر سنیة

ثم العبارات اسم للعلم

در حج اولاد غلب لاولاد

فما اذا تعارضت

دالشرک لعقوبت احو

وخصت احوال

دقدم لعبد في العرفية

والصحة والسنن

لايس المبدء لالذی حیا

عموم دالشرک واولاد

سجدها المعرفون فاعلم

في اولاد

في الاوامر والنهي

في العهد والرواية في

والامر والنهي في الطلب

فانما يستوفى في

العمود والشرک لاولاد

في العهد لعماله

لندالامر والعهد

في عهد من مخصص

لاخير واولاد

لعهد واولاد

في الشرط واولاد

في العهد

حجته الصف ولسین

لکنه برج یو یه

مفهوم قید اندازن

ولا جواز حذف ما وجب

والا ضرب المثل وادامه

اثر الوجود خصه بد حلا

توسع الوجود وق جاز

دو معرک لکنه سبب جاز

بهم و العزم لیسین البديل

بعضی و ناپسند محسوس

ثم اجتماع الوجود لیسین علی

در المثل قیسه لیسین علی

اذقهر

اذقهر لیسین بالاسیار

فالجزء ممنوع فلا تمار

واستحوذ الوجود بالادامه

امر و ادغام شرط لانا

لکنه مثل سبب سخن

لحوال استصلاح قما میند

فی العام والخاص

والعزم صیح و غیر له

کما یجمع ان لیسین اولی الامر

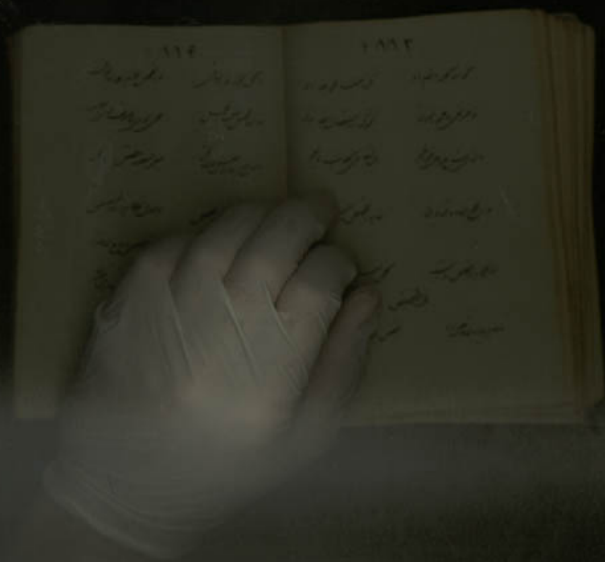
و من وادامه قوه سخن

فرا لیسین لیسین امر

و مطلقات لیسین

لا الای ای تم لیسین

مفها

114
الحمد لله الذي
هدانا لهذا الكتاب
والذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا
والذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا
والذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

115
الحمد لله الذي
هدانا لهذا الكتاب
والذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا
والذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا
والذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

ما شاع ذلته فطلق وقيدته بالذمى لطلق

بشرط ما روى لها بين اذا تناقضوا وجهين

فارجع الى المرجحات او الى اوله افرس واصل صلا

ما لم لفظا بالمتكلمين لكن كثيرا عمسوا حكم الله

لنحو لجمع و حكم ما روى لاجبه لطلق قهر لا يرد

لجملته كشد قالوا و صده ما حصل الوجوه

مع استاوى و اوله تدرج حقيقة في مجاز و ظهور

دانست دست الممارضا جملة كتر اتميش

و جاز خبر بيان معلق و عند و فصل تصفت

في الاجماع

في الاجماع في الاجماع
اجماع برهان ثبوت في فقره مضمون و ثبوت

ذات من وفاق تحت شرط دلالة افعال في معينا

دلالة لزم و وجهه كالمعيار شرط ما يلائم قطع ثبوت

في كثره الظاهر و كثره في في شرحه اذ لا بد من

و فرق اجماع كالثبوت كما تضمنت ثم اجماع ا ثبوت

نقلا سيما خبر على انه دلوطيا عنه بالقبضه في الاجماع

الخبر لفظه محتمل و ما لغيره ظن عند ارجحها

ثبت بعد العوض من طرح اند باین علم صریح

فلم صحیح ادواتی مدر عینه درنا لضعیف

وجبت لارجح طنین فخر المشهور فی کلین

و قد صفت و ارجح الاله صمدی ح بهیر بحرم طنین

فی القیاس

و القیاس لو بولونه الا اذا نزل علی

او تلح لیا و قطعاً فی قولنا لفظ فانهم

فی الال و الاستصحاب

والله اعلم الامام فی الخبر کذا الاستصحاب فی النظر

فیه

فقدنا دراع مائة مائة زحکم لاجرا اذ اکترا

فی الاجتهاد و التقليد

واخذ الامام بالاجتهاد فرض کفائی علی الغیب و

ولا ادر و جهاب لاجتهاد و عندنا لاصحاب قول تخطئة

فی شرائط الاجتهاد

و ایشتر طیفه علوم الادب اذ ورد اشرف لفظ العرب

کذا اصول الفقہ و الرجال و ما یعرف الاستدلال

و ليجذر الخراف بما جمعو و قوة التفریع شرط افض

والله اعلم ان الله اعلم من لکان عدلا مؤمن بحجة

و غیر الوصیفه در ادب کفر

نه و ما علیه سحر لفظه

والاصطلاح لادم ازعه ما

و علم الحقیقه فیها فدا

و لافله سینه شکر

عده اجراع عیان لای کبر

و لاجت در ضرورتها

و غیر الوصیفه در ادب کفر

و کجایم لفظه شکر

و نه مهر اللیس در کلامه

مرجات لفظه در ادب کفر

تعارضت غذا اوله الابر

فانطق الافرجهین در ادب کفر

والله یخبرن من یتق

و غیر

فرجه این ، بر حج

و غیر الوصیفه در ادب کفر

و اول الرجوع کمال طیح

و اول الرجوع کمال طیح

و غیر الوصیفه در ادب کفر

فدا م به الیس و لفظه

مرجات لفظه در ادب کفر

بیم الله

۱۲۴

۱۲۳

صدقات عفت افروزم در
اصول و اصول شش گانه که در کتب
توضیح داده اند در اول و دوم
نزد اهل بیت پیغمبر است پس در
کتابهای اول و دوم که در
طلبیم از اول تا آخر که در
از کتاب اول قطع است
با احوال که در کتاب
نظیر است که در کتاب
زین کتاب که در کتاب

۱۲۵ حکم و طغی در راه
اصول و اصول شش گانه که در کتب
توضیح داده اند در اول و دوم
نزد اهل بیت پیغمبر است پس در
کتابهای اول و دوم که در
طلبیم از اول تا آخر که در
از کتاب اول قطع است
با احوال که در کتاب
نظیر است که در کتاب
زین کتاب که در کتاب

۱۲۶
اصول و اصول شش گانه که در کتب
توضیح داده اند در اول و دوم
نزد اهل بیت پیغمبر است پس در
کتابهای اول و دوم که در
طلبیم از اول تا آخر که در
از کتاب اول قطع است
با احوال که در کتاب
نظیر است که در کتاب
زین کتاب که در کتاب

اصول و اصول شش گانه که در کتب
توضیح داده اند در اول و دوم
نزد اهل بیت پیغمبر است پس در
کتابهای اول و دوم که در
طلبیم از اول تا آخر که در
از کتاب اول قطع است
با احوال که در کتاب
نظیر است که در کتاب
زین کتاب که در کتاب

بجویشین بکلمه
سبک بیخ میخاست

۱۲۷

منصحه کان جل جلاله
دولت عمیر الملوک و الحاکم فایک
بهر نامه یو بایستک به دخل
قصه شجره قیصر خجانه
دو عهده خاک فخلعانی
لها الفکر ما اسم از
ملا راج از به لیدیه
الرجل لبرنامه نون
بیخ مینا لکاشه

عمیر
ملوک
ایضا

سود نفی فرضه و فیه
فقال له نفی من این
استند نیده کاش
فقال صفت خلواغه

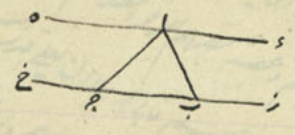
۱۲۸

اور در اصدوق غرضه اولاً سلام بر سید بن
 عیون خوار رضا ان عبد الله بن
 شیخ سراج بن علی بن محمد بن علی بن
 قاضی المیرزا بن علی بن محمد بن علی بن
 دعوت باد او هر چه می بیند فدا کند
 و عورت با او هر چه می بیند فدا کند
 فیما اولاد فحش فاه غلت زده خشک کھایه
 العوضه زود بیدار ما بقول شیخ علی بن
 من قبیه اولی نه خوفنا و از عدایه احد
 و لا یتیم و غصه نیتهم صوفی بقدرتیم و بذل
 و اطفا نور اسم فایله الامان علی قدر
 بریدون لطیفه زواله با فوا مهم و الله
 و لا من لایستند و غیبه بنامه
 در او هر چه می بیند فدا کند

این در فضیلت است
 در بعضی کتابها
 آمده است که
 هر که این را
 بخواند از
 آفت مرگ
 نجات یابد

اوست در بعضی مواضع
 الواضع الفاء بر حرف الیراء
 هاء الیراء عدا
 نسخ الضیاع
 اس و ذی الثمان اولاد
 ستم قونم و زادایه
 قد بر این در بعضی کلمات

(Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

غده درد دندان اگر قوی بالادرد کند
 نوب با سه معلوفنا و اگر در جانب با این درد کند
 نوب با سه معلوفنی بعد از آن منجی اینها در دندان است که
 باله و این اسم را بر کاغذ نوب روپ رفته مسج در دندان
 اگر به شوق در عین بگوید این اسم را بر کاغذ در دندان
 و ضرب آن شاد و نسی خلقه فاک فرجی اعطام می بریم و بعد از آن
 اعوذ برب الناس را بخواند و به این که بر کتف برب میج زند
 و غنی صبر کند اگر هنوز درد بجانب منج را از آنجا بگذرد و
 بگوید آینه در دو کس شوق و محبت و شایه درد تا آنکه از آن
 ادریس آرام زین العبدین و اولی کس است
 ن ش ع ل ک م س ن
 اگر یک از اینها در اول
 مطلوب

حاصل نفع و بهر که در اول
 فصل نفع و بهر که در اول

ارسله جومات که پنج شبته در آن پیشتر
 ال است که کتاب منوال در کوزه خطی است
 و در هر روز یکبار آنرا در کوزه خطی است
 و است رجاء که در آن با جانت بید و آن ایام است
 افا که در آن کوزه خطی است با جمعه است
 و این مضمون است شب شبته با جمعه است
 یکس و آن است شب شبته با جمعه است
 و ما صلوات و در اطراف شب شبته با جمعه است
 که در آن کوزه خطی است با جمعه است
 بگو با لطف و بگو در آن کوزه خطی است
 بگو با لطف و بگو در آن کوزه خطی است

این کوزه را در کوزه خطی است
 و در هر روز یکبار آنرا در کوزه خطی است
 و است رجاء که در آن با جانت بید و آن ایام است
 افا که در آن کوزه خطی است با جمعه است
 و این مضمون است شب شبته با جمعه است
 یکس و آن است شب شبته با جمعه است
 و ما صلوات و در اطراف شب شبته با جمعه است
 که در آن کوزه خطی است با جمعه است
 بگو با لطف و بگو در آن کوزه خطی است
 بگو با لطف و بگو در آن کوزه خطی است

مقام قریب چنانست که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که

باید که در وقت طاعت و نماز
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که

فایده از حجاب است که در وقت طاعت و نماز
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که

در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که
 در وقت طاعت و نماز و در ایام آنگاه که

بعلم ان لفظ ان ادا
 بالفاء اشرب الاءجوب ولا الاءجوب
 لعنه الله اشرب الاءجوب ولا الاءجوب
 بالفاء واللام براد به الاءجوب
 بين الاءجوب

اذا جاء الصديق كبر العذر
 فان شهي بروي صديقا
 بان قال الروي نقل ربه
 كاد مع صديقه لكثرة
 بسند صحيح مع غيره
 بعذر واحد في كثره

لا ارضع سب دار بر عطفه بوبه
 اراد كبر او ضم عطفه
 وسعد اول عقلت باذن الله
 وسكنت باذن الله
 تقدم وقع ربه كبر سو در طرطه بوبه
 لا ارضع سب دار بسنم الله في الغرة
 تقدم بربك فكله من ان غار من ان كانه دارا عذرا
 بان خور به دارا كانه دارا عذرا

اعلم ان كل علم باحوال احوال
 الموصوفات على ما علمت في علم الوجود
 المشبه بغيره في علم الوجود
 بقدرنا و اخبارنا و لا فاعلم باحوال الوجود
 المعاش و المعاد و علمه و العلم باحوال الوجود
 لا اعلمه فلانها لا علم بمصالح
 الرزاق و ليس انزيب الالاق و لا علم
 و ليس سبانه المذنبه و لا علم بمصالح
 و الملك و الملك و ليس بغيره
 لا يقدر في التوجه اخبار و العلم بالمعاش
 بالالهي و العلم بالاداء و العلم باحوال
 ايضا لكنه ما وجد و لا علم باحوال
 حال ا لتعقل كالكرة و هو العلم بالارسطو
 و ليس بالبرهاني و ا
 و اعلم

و اعلم باحوال فقرها في
 الوجود اخبار حيا و ان نقل كالان و هو
 و ليس باطبي و جعل بعضهم كالتفكير
 مطلقا كالاله و العلم باحوال الوجود
 و سائر الوجودات و ان خلق في ان
 و خلقه او و العلم و جعله منها
 امكن في حيا و العلم و جعله منها
 في تعريفها جعله في العلم و جعله
 التي ليس وجودها فقرها و العلم باحوال
 لم يعد منها لان موضوعه و العلم باحوال
 المتأخذه في تعريفها و قد يقال فلعلم
 لانها غير موجودة في الخارج على ما
 العامه ان كانت موضوعات بل
 للاخبار فان كونها في الوجود
 في الممكن في كونها
 موجود و يوجد
 و ان

109 101
001

[Faint, illegible handwriting covering the page]

201 100

[Faint, illegible handwriting covering the page]

ناک و صراطه جعفر و سید
 صفت و صراطه زاناک و سید
 قوه حسن و حسن و سید
 دست در ابرو و سید
 حاکم و حاکم و سید
 این همه را با سید
 حالت و صراطه و سید
 چون قوه دارم و سید
 و عده و عده و سید
 عاشق و عاشق و سید

این است در احوال
 سالک و سالک
 عالم و عالم
 سید و سید

جنتی که آن در زمین است
 فخری در زمین است که در کوهستان است
 صد اعراب در آن است که در کوهستان است
 تین و القمان و الاقویون کم
 الاقویون و الاقویون کم
 من کوهستان که در کوهستان است
 بعد از آن که در کوهستان است
 بعون الله
 حمد لله العالی علی ثلاث و اربع
 الحمد لله العالی علی ثلاث و اربع

تزیان کلان از تالیف قرآن
 به موجب آیه در کتاب درودندان
 حقیقت حقیقت است ایقون بهر دست بر دندان درودندان
 بکنه ازده در کتب درودندان حقیقت حقیقت
 آگاه از در طوب و زندقه و سایر کتب و بیاد آگاه
 در کلاب بگویند در زبون طلکند در حال آن کرد
 این را گویند در کف دست کرده تکلیف همه موضع درودندان
 کنند بلب آله الله با تاضیه کتاب و ۶۷

17.
PR

199

175
1711

176
1711

0V1

1V5

711VF

7V1

711VF

071 - 176

VVVVA

071 - 175

VVVVA

271 170
271 170

271 170

271 170

• VVVV

• A / 1 V 9

VVVV

7/1/15

7/1/15

7A 119

7A 119

5410
177

5410

[Faint, illegible handwriting in blue ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

۵۸۸

۶۸۶

۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۹
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)

۲۰۹۲
 ۲۰۰۰
 ۲۲۲

۱۹
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)

(۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)
 (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰) (۱۰۰۰۰۰)

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
هذا كنا لنكون من الشاكرين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي هو خاتم النبيين
الذي بعثه في خير الأوقات
على خير الأمة

الحمد لله الذي هدانا لهذا
هذا كنا لنكون من الشاكرين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي هو خاتم النبيين
الذي بعثه في خير الأوقات
على خير الأمة
الحمد لله الذي هدانا لهذا
هذا كنا لنكون من الشاكرين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي هو خاتم النبيين
الذي بعثه في خير الأوقات
على خير الأمة

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
هذا كنا لنكون من الشاكرين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي هو خاتم النبيين
الذي بعثه في خير الأوقات
على خير الأمة

الحمد لله الذي هدانا لهذا
هذا كنا لنكون من الشاكرين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي هو خاتم النبيين
الذي بعثه في خير الأوقات
على خير الأمة
الحمد لله الذي هدانا لهذا
هذا كنا لنكون من الشاكرين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي هو خاتم النبيين
الذي بعثه في خير الأوقات
على خير الأمة

(۱) این کتاب از کتابخانه ...
 (۲) ...
 (۳) ...
 (۴) ...
 (۵) ...
 (۶) ...
 (۷) ...
 (۸) ...
 (۹) ...
 (۱۰) ...

(۱) ...
 (۲) ...
 (۳) ...
 (۴) ...
 (۵) ...
 (۶) ...
 (۷) ...
 (۸) ...
 (۹) ...
 (۱۰) ...

199

Handwritten text in Arabic script, including a header with the name 'Hammud' and several lines of dense, cursive writing.

190

2F

Faint, mostly illegible handwritten text in Arabic script, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد واله الطيبين
 الطاهرين
 أما بعد
 فإن الله سبحانه وتعالى
 خلقنا من تراب ولحم
 ودمع
 ولحم
 ودمع
 ودمع

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد واله الطيبين
 الطاهرين
 أما بعد
 فإن الله سبحانه وتعالى
 خلقنا من تراب ولحم
 ودمع
 ولحم
 ودمع
 ودمع

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد واله الطيبين
 الطاهرين
 أما بعد
 فإن الله سبحانه وتعالى
 خلقنا من تراب ولحم
 ودمع
 ولحم
 ودمع
 ودمع

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد واله الطيبين
 الطاهرين
 أما بعد
 فإن الله سبحانه وتعالى
 خلقنا من تراب ولحم
 ودمع
 ولحم
 ودمع
 ودمع

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of a letter or a chapter section, written in a cursive style.

Handwritten text in Persian script, likely a continuation of a letter or a chapter section, written in a cursive style.

۱
 این کتاب است
 که در آن
 در باب اول
 در باب دوم
 در باب سوم
 در باب چهارم
 در باب پنجم
 در باب ششم
 در باب هفتم
 در باب هشتم
 در باب نهم
 در باب دهم
 در باب یازدهم
 در باب بیستم

۲
 در باب اول
 در باب دوم
 در باب سوم
 در باب چهارم
 در باب پنجم
 در باب ششم
 در باب هفتم
 در باب هشتم
 در باب نهم
 در باب دهم
 در باب یازدهم
 در باب بیستم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية

اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية

۲۰۶
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية

اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية
اللهم صل على محمد
وعلى آل محمد
الذين هم خير البرية

بندار رسول جان
 مبارک در راه رسیده
 تا زین جبهه
 در منزلت همی آید
 ازین رسم به پیش
 است در پیش چشم
 کما که در کمال
 کم از این بوی
 حکم ازین
 بود اینست

۲۰۶
 در صبح
 در کمال
 اسرار
 که در اول
 در کمال
 در کمال
 در کمال
 در کمال
 در کمال
 در کمال
 در کمال
 در کمال

حکم در کمال و آقامه در کمال
 در کمال

۷۰۶

بندار رسول جان
 مبارک در راه رسیده
 تا زین جبهه
 در منزلت همی آید
 ازین رسم به پیش
 است در پیش چشم
 کما که در کمال
 کم از این بوی
 حکم ازین
 بود اینست

بندار رسول جان
 مبارک در راه رسیده
 تا زین جبهه
 در منزلت همی آید
 ازین رسم به پیش
 است در پیش چشم
 کما که در کمال
 کم از این بوی
 حکم ازین
 بود اینست

در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است

۱۰۷

در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است
 و در این کتاب که در این کتاب است

۱۰

۴

Handwritten notes at the top right, including the number ۱۸۰۰ and some illegible script.

دو کلمه تا ۲۰۰ در وقت
التمیزه که در وقت
بسیار است
این کلمه بسیار است
و بسیار است
و بسیار است
و بسیار است
و بسیار است

Handwritten notes on the right side of the page, including the number ۲۰۰ and some illegible script.

Handwritten notes at the top of the page, including the number ۱۸۰۰ and some illegible script.

Handwritten notes on the left side of the page, including the number ۲۰۰ and some illegible script.

در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب

۹۱۱۳۲
 ۹۱۱۳۳
 ۹۱۱۳۴

در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب

در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب

در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب

در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب
 در این مکتب

Handwritten text in the top right corner of the right page, written in a cursive style. The text appears to be a list or a set of instructions, with some words possibly indicating measurements or directions. The page number "۶۱۶" is written at the top left of this section.

Handwritten text in the top left corner of the left page, including a small diagram with four arrows pointing outwards. Below this, there is a large block of text written in a cursive style, possibly a detailed description or a list of items. The page number "۶۱۷" is written at the top left of this section.

Handwritten text in Persian script, likely a list or account, covering the right page.

Handwritten text in Persian script, likely a list or account, covering the left page.

مع عامه اخلاص
مکتبه امیران فاطمه امیران

بشمول فاضل ازاد ارشد
تزیین و نود در ان فصل
مکتب و نود در ان فصل
مکتب و نود در ان فصل

مکتب ج. ح. ح.
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران
مکتب امیران
مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

مکتب امیران
مکتب امیران

۲۲۲
امر و حکم در این کتاب

امر و حکم در این کتاب
مجموعه کتب علمیه

با تمام کتب و کتب
بسیار فاخرین و زیاده

در این کتاب
مجموعه کتب علمیه
امر و حکم در این کتاب
مجموعه کتب علمیه

امر و حکم در این کتاب
مجموعه کتب علمیه
امر و حکم در این کتاب
مجموعه کتب علمیه

۲۲۱
امر و حکم در این کتاب
مجموعه کتب علمیه
امر و حکم در این کتاب
مجموعه کتب علمیه

اعلاد نوره
الملك السعيد
لله در كراد
...

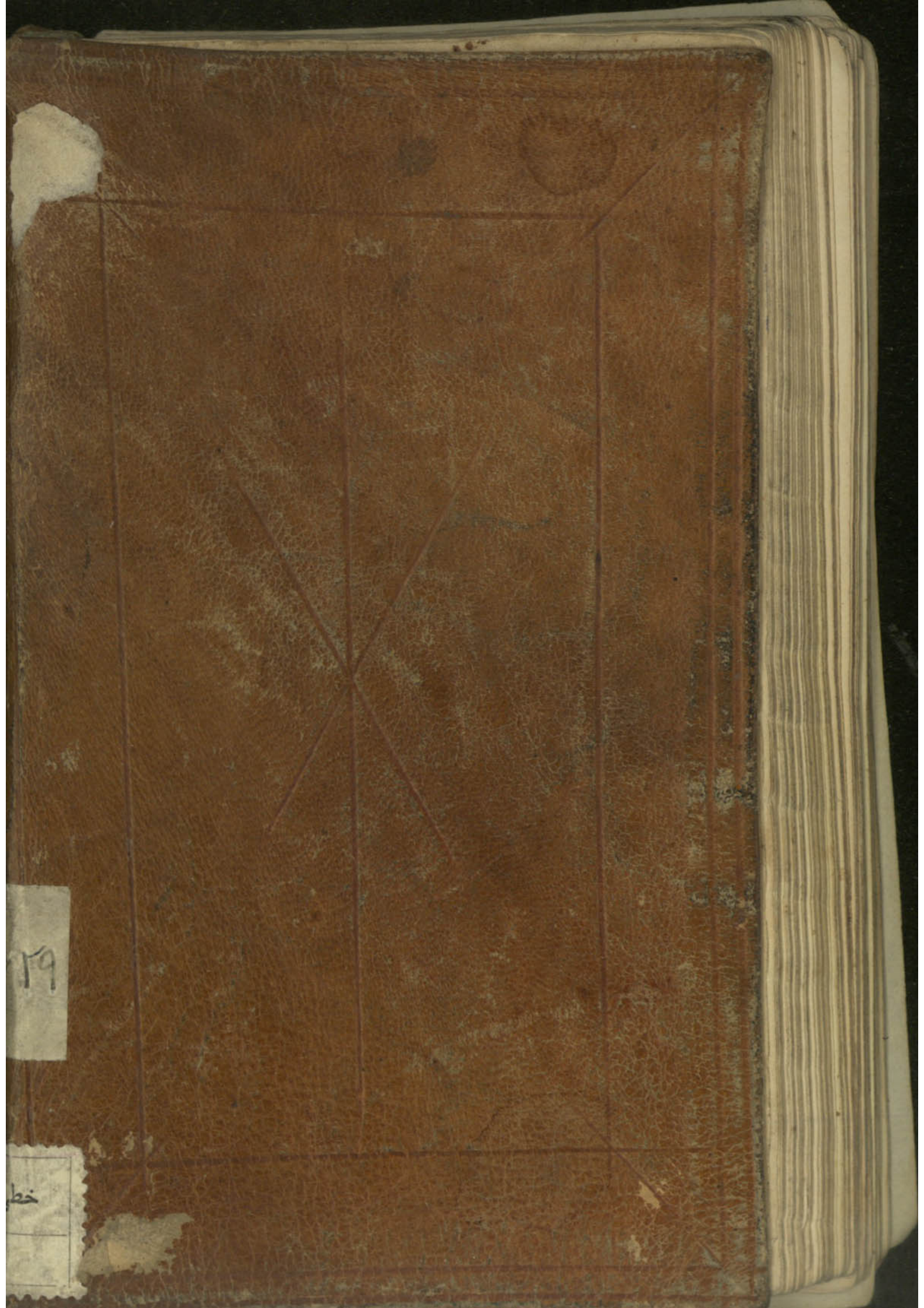
المجلد ١١٢٥
٢٢٥
الملك السعيد
لله در كراد
...

الملك السعيد
لله در كراد
...

عجابه افروز مان
دختره اسعدت البهادر
عن حسن بن محمد
...

وكان من خصاله
والشيخ والفضل
والله اعلم
...

61

خط